

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 63

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 ianuarie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
204.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	2	59.	— Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului privind cooperarea dintre Ministerul Economiei și Finanțelor al României și Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare în domeniul ajutorului de stat, semnat la Sibiu la 14 noiembrie 2007	11
205.	— Decret privind conferirea unor decorații de război....	2		Memorandum privind cooperarea dintre Ministerul Economiei și Finanțelor al României și Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare în domeniul ajutorului de stat	12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		70.	— Hotărâre privind alocarea, pe anul 2008, a fondurilor pentru realizarea Programului național de îmbunătățire a calității mediului prin realizarea de spații verzi în localități	13	
Decizia nr. 1.151 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	3-4	71.	— Hotărâre privind finanțarea obiectivului de investiții „Extindere Palat Victoria”	13	
Decizia nr. 1.153 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	5-6	72.	— Hotărâre privind recunoașterea Fundației Universitare „Alma Mater” ca fiind de utilitate publică	14	
Decizia nr. 1.154 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	6-7	74.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/1999 privind înființarea Institutului Limbii Române	14	
Decizia nr. 1.155 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	8-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
Decizia nr. 1.226 din 20 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative	9-11	66/14.	— Ordin al ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei de arbitraj	15-16	

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Răzvan-Victor Rusu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Malta și Republica San Marino.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 ianuarie 2008.
Nr. 204.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea unor decorații de război

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

la propunerea ministrului apărării,

în semn de recunoștință și apreciere pentru înaltul profesionalism, spiritul de sacrificiu, devotamentul și curajul dovedite în timpul executării unor misiuni de menținere a păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite, desfășurate în Kosovo,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn de război, pentru militari:

- domnului comisar șef de poliție Floruț Iulian Sorin-Iulian;
- doamnei Feodot Nicolae Zinaida, subcomisar de poliție;
- domnului Budeanu Ion Răzvan-Lucian, inspector principal de poliție;
- domnului Dobre Ion Adrian, inspector de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 ianuarie 2008.
Nr. 205.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.151 din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Florentina-Rodica Pușcău în Dosarul nr. 4.900/P/111/2006 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că asupra prevederilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție Curtea s-a mai pronunțat, în sensul respingerii excepției. Cu privire la prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, apreciază că acestea instituie o obligație deontologică pentru persoanele prevăzute de ipoteza normei juridice, fără a aduce atingere prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.900/P/111/2006, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză penală în care autorul acesteia a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 11 din Legea nr. 78/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 contravin dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea

fundamentală, deoarece „interzice în mod imperativ și unilateral unei persoane să desfășoare o anumită activitate sau să ocupe un anumit loc de muncă”. Totodată, dispozițiile art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 aduc atingere art. 131 și 132 din Constituție, „în măsura în care permit, în cauzele în care urmărirea penală se efectuează de către procuror, delegarea cu caracter general a actelor de urmărire penală către ofițerii de poliție judiciară”.

Tribunalul Bihor — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 nu aduce atingere art. 41 alin. (1) din Constituție, deoarece nu stabilește nicio interdicție în ceea ce privește alegerea profesiei, meseriei, ocupației sau locului de muncă.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că finalitatea acestora o constituie îndeplinirea de către persoanele în cauză a îndatoririlor ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, fără ca prin acestea să dobândească foloase necuvenite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din motivarea acesteia, îl constituie prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, ale art. 217 alin. (4) din Codul de procedură penală, cu modificările aduse prin art. I pct. 119 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

Art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000: „(2) *Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea funcției, atribuției ori însărcinării, aceasta se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.*”

Art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală: „*În cauzele în care urmărirea penală se efectuează de către procuror, acesta poate dispune prin ordonanță ca anumite acte de cercetare penală să fie efectuate de către organele poliției judiciare.*”

Art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: „*Dispozițiile procurorilor din Direcția Națională Anticorupție sunt obligatorii pentru ofițerii de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1). Actele întocmite de ofițerii de poliție judiciară din dispoziția scrisă a procurorului sunt efectuate în numele acestuia.*”

Prevederile art. 11 alin. (1), la care face referire alin. (2) al aceluiași articol, au următorul conținut: „(1) *Fapta persoanei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natură a-i aduce direct sau indirect foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) referitoare la dreptul la muncă și libertatea alegerii profesiei, a meseriei, a ocupației și a locului de muncă, ale art. 131 privind rolul Ministerului Public și art. 132 referitoare la statutul procurorilor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Florentina-Rodica Pușcău în Dosarul nr. 4.900/P/111/2006 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, Curtea observă că aceasta este neîntemeiată. Astfel, textul de lege criticat a fost adoptat cu scopul de a sancționa primirea directă sau indirectă de foloase necuvenite de către cei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, au avut sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, într-un interval de 5 ani de la încetarea funcției, atribuției ori însărcinării.

Așa fiind, nu poate fi primită critica privind încălcarea, prin prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție privind dreptul la muncă și libertatea alegerii profesiei, a meseriei, a ocupației și a locului de muncă. Aceasta, deoarece, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, libertatea alegerii profesiei, a meseriei și a locului de muncă nu este incompatibilă cu stabilirea condițiilor în care poate fi exercitată o profesie, pentru ca aceasta să corespundă naturii și finalității sale.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, Curtea observă că autorul excepției solicită declararea neconstituționalității acestora „în măsura în care permit, în cauzele în care urmărirea penală se efectuează de către procuror, delegarea cu caracter general a actelor de urmărire penală către ofițerii de poliție judiciară”.

Or, cenzurarea unei eventuale interpretări și aplicări a textelor de lege criticate, în sensul în care s-ar delega ofițerilor de poliție judiciară efectuarea tuturor actelor de urmărire penală, nu poate face obiectul controlului de constituționalitate.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală și ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.153

din 11 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Albert Poch în Dosarul nr. 12.029/299/2006 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă, personal și asistat de avocat G.G. Florescu, autorul excepției. De asemenea, sunt prezente Rodica Macri și Lavinia Burculeț, prin avocat E. Ciurezu. Lipsește Raula Poch, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Avocata E. Ciurezu solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 12.029/299/2006, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Albert Poch într-o cauză civilă având ca obiect evacuarea și schimbul obligatoriu de locuință.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât dau posibilitatea rudelor unui criminal de război, cum este în cazul în speță, să ceară și să obțină imobilele confiscate conform Legii nr. 312/1945 pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de război.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată. În acest sens, arată că soluția de restituire a unor categorii de imobile este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului acestuia de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută cu privire la dreptul de proprietate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căroră: „(1) *În sensul prezentei legi, prin imobile preluate în mod abuziv se înțelege: [...]*

b) imobilele preluate prin confiscarea averii, ca urmare a unei hotărâri judecătorești de condamnare pentru infracțiuni de natură politică, prevăzute de legislația penală, săvârșite ca manifestare a opoziției față de sistemul totalitar comunist.[...]”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 4 alin. (2) care consacră principiile nediscriminării, art. 6 privind dreptul la identitate, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în cauza de față.

Astfel, prin Decizia nr. 428 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, Curtea a reținut, referindu-se la jurisprudența anterioară, că „Soluția de restituire a unor asemenea categorii de imobile (așa cum este și cazul celor restituite în temeiul Legii nr. 10/2001) este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului pe care acesta îl are în a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și a abuzurilor din legislația trecută. Mai mult, prevederile legale criticate, instituind principiul restituirii în natură a imobilelor preluate în mod abuziv, nu contravin dispozițiilor art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern și art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (2) din Constituție, referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată, ci, dimpotrivă, sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44

alin. (1) teza a doua, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.”

Curtea, prin aceeași decizie, a mai constatat că nu poate fi reținută nici încălcarea principiului constituțional al liberului acces la justiție, prevăzut de art. 21 alin. (1), dat fiind că autorul excepției a avut posibilitatea să se adreseze instanțelor de

judecată și să conteste deciziile administrative de soluționare a cererii de restituire în natură.

Considerentele și soluția deciziei menționate sunt valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Albert Poch în Dosarul nr. 12.029/299/2006 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.154 din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Georghe Gh. Cojocaru și Constantin Gh. Cojocaru în Dosarul nr. 32.536/2/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 32.536/2/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția**

civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Georghe Gh. Cojocaru și Constantin Gh. Cojocaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât, datorită modificării acestora prin Legea nr. 247/2005, au fost excluse din sfera de reglementare a Legii nr. 10/2001 terenurile din extravilan. În acest fel, susțin autorii excepției de neconstituționalitate, „se instituie un regim juridic diferențiat, o discriminare între subsemnații și cetățenii cărora în cazuri egale le-au fost restituite în perioada 14 februarie 2001—25 iulie 2005 în natură, sau prin echivalent, terenurile preluate abuziv între 1945—1989, indiferent de locul situării acestora”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că prevederile de lege criticate nu instituie niciun fel de discriminare între foștii proprietari ai terenurilor situate în intravilan și cei ai terenurilor situate în extravilan.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată. În acest sens, arată că soluția de restituire a unor categorii de imobile este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului

acestui de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută cu privire la dreptul de proprietate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit cărora: „(1) *Nu intră sub incidența prezentei legi terenurile situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive sau la data notificării, precum și cele al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.*”

Prevederile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) referitoare la principiul egalității în drepturi și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Este invocată și încălcarea art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Georghe Gh. Cojocaru și Constantin Gh. Cojocaru în Dosarul nr. 32.536/2/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 exclud din domeniul de aplicare al acestei legi atât terenurile situate în extravilan la data preluării abuzive sau la data notificării, cât și cele al căror regim juridic este reglementat prin legi speciale, respectiv Legea fondului funciar nr. 18/1991 sau Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere.

Autorul excepției susține, în esență, că prevederile legale criticate, ce exclud din sfera de reglementare a Legii nr. 10/2001 terenurile situate în extravilan, contravin principiului constituțional al egalității.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate nu contravin principiului constituțional al egalității, deoarece toate persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor astfel de terenuri au posibilitatea de a se adresa instanțelor de judecată și de a formula cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate. Așadar, nu sunt întemeiate susținerile autorului excepției potrivit cărora textul de lege criticat instituie o discriminare între cetățenii cărora le-au fost restituite în perioada 14 februarie 2001—25 iulie 2005, în natură sau prin echivalent, terenurile preluate abuziv, indiferent de locul situării acestora, și cei care au formulat aceste cereri în urma modificărilor aduse prin Legea nr. 247/2005.

Curtea constată că nici criticile referitoare la încălcarea prevederilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt întemeiate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat cu valoare de principiu că soluția de restituire a unor asemenea categorii de terenuri este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului acestuia de a decide asupra modului de reparare a abuzurilor din legislația trecută cu privire la proprietatea funciară.

De altfel, prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare, între alte dispoziții constituționale, și la art. 16. Astfel, prin Decizia nr. 614 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.134 din 15 decembrie 2005, Curtea a statuat că aceste prevederi sunt constituționale.

Atât considerentele, cât și soluția din decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.155

din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea nr. 114/1996, excepție ridicată de Anica Nistor în Dosarul nr. 96/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public precizează că anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 a fost abrogată expres prin art. 61 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, iar prevederile de lege criticate au fost preluate în principiu de art. 26 din această lege. Cu privire la aceste prevederi, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că ele nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece calitatea de a fi sau nu membru al unei asociații de proprietari nu are relevanță sub aspectul participării la cheltuielile comune, obligație ce rezultă din starea de indiviziune forțată în care se află proprietarii unui condominiu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 96/44/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea nr. 114/1996**, excepție ridicată de Anica Nistor cu ocazia unui recurs declarat într-un litigiu având ca obiect constatarea nulității absolute a unei hotărâri a adunării generale a proprietarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât termenul în care poate fi atacată o hotărâre a asociației de proprietari contrară legii, statutului sau acordului de asociere a asociațiilor de proprietari curge de la data adoptării acestei hotărâri, și nu de la data comunicării acesteia către proprietarii care nu sunt membri ai asociației. De asemenea, susține că acest text este neconstituțional și pentru faptul că hotărârile asociației de proprietari sunt opozabile și proprietarilor care nu sunt membri ai asociației.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu stabilește o procedură de comunicare a hotărârilor după cum proprietarul este sau nu membru al asociației de proprietari.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale, întrucât nu cuprinde vreo prevedere care să îngreudească drepturile și libertățile consacrate de Legea fundamentală. În consecință, apreciază excepția ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Examinând excepția, Curtea reține că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 15 martie 2007, anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 a fost abrogată expres prin art. 61 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007. Prevederile art. 25 se regăsesc, în principiu, în cuprinsul art. 26 din această lege, având următorul conținut: „*Dacă o hotărâre a adunării generale este contrară legii, statutului sau acordului de asociere a asociației de proprietari ori este de natură să producă daune intereselor proprietarilor, aceștia pot ataca în justiție respectiva hotărâre, în termen de 45 de zile de la adoptarea acesteia. Acționarea în justiție nu întrerupe executarea hotărârii decât în cazul în care instanța dispune suspendarea acesteia.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt: art. 1 referitor la statul român, art. 4 referitor la principiile nediscriminării, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 referitor la instanțele judecătorești.

Autorul excepției consideră, în esență, că prevederile de lege contravin acestor dispoziții constituționale, întrucât hotărârile adunării generale a proprietarilor sunt opozabile și proprietarilor care nu sunt membri ai asociației, iar termenul de contestare în justiție a acestei hotărâri, în cazul în care s-au produs daune intereselor proprietarilor, curge de la data adoptării acesteia, și nu de la data comunicării.

Examinând aceste critici de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru motivele ce urmează:

Reglementând procedura prin care proprietarii care se consideră nedreptățiți pot ataca în justiție hotărârile asociației de proprietari, textul de lege criticat nu face niciun fel de distincție între proprietarii membri ai asociației de proprietari și ceilalți proprietari. Așadar, nu se poate susține că textul de lege criticat ar contraveni principiului constituțional al egalității în drepturi.

În speță, se pune problema unei situații particulare, și anume aceea în care persoana devenită proprietar prin cumpărarea unui apartament care face parte integrantă dintr-o clădire ce cuprinde mai multe asemenea apartamente cu proprietari diferiți își asumă implicit, prin cumpărare, acest statut juridic. Existența unor spații în proprietate comună și perpetuă, imposibilitatea încheierii unor contracte individuale cu mării furnizori de utilități de către toți proprietarii, indiferent că sunt sau nu membri ai asociației de proprietari, sunt elemente care impun constituirea

unei structuri organizate, care să acționeze în numele și pentru interesul comun.

Calitatea de a fi sau nu membru al unei asociații de proprietari nu are relevanță sub aspectul participării la cheltuielile comune, obligație ce rezultă din starea de indiviziune forțată cu privire la părțile comune în care se află toți proprietarii. De altfel, în art. 2 din Legea nr. 230/2007 se prevede că, datorită stării de indiviziune forțată, proprietarii au obligația să ia măsuri cu privire la drepturile și obligațiile comune ce le revin tuturor asupra proprietății comune.

În ce privește critica autorului excepției potrivit căreia pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației termenul de contestare a hotărârii adunării generale a proprietarilor ar trebui să curgă de la data comunicării hotărârii, și nu de la data adoptării acesteia, Curtea constată că nici sub acest aspect textul de lege criticat nu face niciun fel de distincție cu privire la proprietari, astfel că nu se poate susține că textul de lege criticat ar contraveni vreunei dispoziții constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Anica Nistor în Dosarul nr. 96/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.226
din 20 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, excepție ridicată de Adrian Mihai Tocuț în Dosarul

nr. 6.202/111/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.202/111/CA/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, excepție ridicată de Adrian Mihai Tocuț într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act constatatator privind plata unei datorii vamale emis de Biroul vamal Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, care stabilesc data intrării în vigoare a actelor normative enumerate la art. 10 alin. (1) din aceeași lege, cu excepția legilor și a ordonanțelor, ca fiind cea a publicării lor în Monitorul Oficial, contravin dispozițiilor art. 78 din Constituție, potrivit cărora legea intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sale în Monitorul Oficial sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei. În susținerea acestei opinii, autorul excepției precizează că termenul de lege folosit în art. 78 din Legea fundamentală trebuie interpretat în sens larg, astfel încât "să desemneze totalitatea actelor normative susceptibile de a fi publicate în Monitorul Oficial". Precizează că Legea nr. 24/2000 a fost adoptată înainte de revizuirea Constituției.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât textul de lege criticat se referă la o altă categorie de acte normative decât cele vizate de art. 78 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, reiterează argumentele pentru care Curtea Constituțională a respins aceeași excepție prin Decizia nr. 422 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate, referitoare la intrarea în vigoare a unor categorii de acte normative, altele decât legile și ordonanțele, nu încalcă prevederile constituționale privind intrarea în vigoare a legii. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 422/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 25 august 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (3): „(3) *Actele normative prevăzute la art. 10 alin. (1), cu excepția legilor și a ordonanțelor, intră în vigoare la*

data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară. Atunci când nu se impune ca intrarea în vigoare să se producă la data publicării, în cuprinsul acestor acte normative trebuie să se prevadă că ele intră în vigoare la o dată ulterioară stabilită prin text.”

Articolul 10 alin. (1), la care face trimitere art. 11 alin. (3), are următoarea redactare: „În vederea intrării lor în vigoare, legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autorităților administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 78 din Constituție — „Intrarea în vigoare a legii”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că autorul excepției susține că noțiunea de „lege”, cuprinsă în art. 78 din Constituție, ar trebui înțeleasă ca referindu-se la toate actele normative susceptibile de a fi publicate în Monitorul Oficial al României. Consecința unei asemenea interpretări ar fi în opinia autorului excepției aceea că intrarea în vigoare a tuturor actelor normative, respectiv legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autorităților administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, ar avea loc la trei zile de la data publicării lor în Monitorul Oficial. Or, urmând firul acestui raționament, art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 ar fi contrar dispozițiilor art. 78 din Legea fundamentală.

Curtea constată că o asemenea critică nu poate fi reținută. Articolul 78 este cuprins în Titlul III din Constituție — „Autorități publice”, Capitolul I — „Parlamentul”, Secțiunea a 3-a — „Legiferarea” și are în vedere doar „legea” ca act juridic adoptat de Parlament. Modificarea textului în urma revizuirii Constituției în anul 2003 realizează o distincție evidentă între publicarea legii, care coincide cu data publicării în Monitorul Oficial, și intrarea sa în vigoare, care se realizează după împlinirea unui termen de trei zile de la data publicării, dacă în cuprinsul său nu se prevede în mod expres pentru intrarea în vigoare o altă dată, ulterioară.

Așadar, prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate, referindu-se la toate celelalte acte normative, cu excepția legilor și a ordonanțelor simple, acestea din urmă fiind emise de Guvern în baza unei legi de abilitare adoptate tot de Parlament, în calitatea sa de organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării.

De altfel, textul criticat a fost inserat în Legea nr. 24/2000 ulterior revizuirii Constituției, tocmai pentru a pune de acord dispozițiile Legii nr. 24/2000, referitoare la intrarea în vigoare a actelor normative, cu noua reglementare cuprinsă în Legea fundamentală revizuită. Astfel, prin Legea nr. 189/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 24 mai 2004, a fost introdus art. 10¹, care, după renumerotarea textelor și republicarea Legii nr. 24/2000, a devenit art. 11. Prin urmare, precizarea referitoare la faptul că Legea nr. 24/2000 este o lege adoptată anterior revizuirii Constituției nu are nicio relevanță în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art.11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, excepție ridicată de Adrian Mihai Tocuț în Dosarul nr. 6.202/111/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**pentru aprobarea Memorandumului privind cooperarea
dintre Ministerul Economiei și Finanțelor al României
și Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare în domeniul
ajutorului de stat, semnat la Sibiu la 14 noiembrie 2007**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul privind cooperarea dintre Ministerul Economiei și Finanțelor al României și Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare în domeniul ajutorului de stat, semnat la Sibiu la 14 noiembrie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

M E M O R A N D U M**privind cooperarea dintre Ministerul Economiei și Finanțelor al României și Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare în domeniul ajutorului de stat**

Ministerul Economiei și Finanțelor al României și Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare, pornind de la măsurile convenite de guvernele României și Republicii Ungare cu ocazia ultimei ședințe comune, recunoscând necesitatea consolidării cooperării dintre administrațiile celor două state, împărtășind convingerea că un dialog angajat între acestea va sprijini dezvoltarea comună și creșterea performanței celor două ministere în domeniul ajutorului de stat, având în vedere faptul că:

- Ministerul Economiei și Finanțelor al României, în calitatea sa de administrator al bugetului general consolidat și deținând un rol important ca furnizor de ajutoare de stat, este abilitat prin lege pentru respectarea aplicării legislației în domeniul ajutorului de stat, prin Direcția generală de ajutor de stat, practici neloiale și prețuri reglementate;

- Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare, prin Biroul de monitorizare a ajutoarelor de stat (SAMO) — autoritatea națională de control în domeniul ajutorului de stat, este responsabil pentru aplicarea legislației comunitare în domeniul ajutorului de stat și este autoritatea ce face legătura directă cu Comisia Europeană în acest domeniu,

decid să își consolideze cooperarea și dialogul în domeniul aplicării legislației comunitare privind ajutorul de stat.

ARTICOLUL 1

Părțile vor coopera în scopul consolidării procesului de implementare a prevederilor comunitare în domeniul ajutorului de stat.

ARTICOLUL 2

Acțiunile de cooperare se vor desfășura pe baze instituționalizate, prin activități cu caracter periodic.

Biroul de monitorizare a ajutoarelor de stat (SAMO) este pregătit să participe la un eveniment pe an organizat în România de către partenerul român și, de asemenea, este pregătit să organizeze un eveniment pe an în Budapesta.

Acțiunile comune vor avea loc la Școala de Finanțe Publice a Ministerului Economiei și Finanțelor — Oradea, județul Bihor, sau la sediul SAMO din cadrul Ministerului Finanțelor — Budapesta.

ARTICOLUL 3

Ministerul Economiei și Finanțelor al României și Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare vor întreprinde acțiunile necesare pentru ca la aceste activități să participe reprezentanți din direcțiile celor două ministere cu atribuții legate de legislația ajutorului de stat; Ministerul Economiei și Finanțelor va asigura participarea la aceste activități a reprezentanților unităților teritoriale, a reprezentanților altor instituții și ministere, la nivel central și teritorial, cu atribuții legate de legislația în domeniul ajutorului de stat, a reprezentanților administrației publice centrale și locale.

ARTICOLUL 4

Acțiunile de cooperare între cele două ministere se vor desfășura sub formă de consultări tehnice bilaterale la nivel de experți, de două ori pe an — o dată în România și o dată în Republica Ungară, stabilite de comun acord.

Pentru Ministerul Economiei și Finanțelor al României,

Cătălin Doica,
secretar de stat

ARTICOLUL 5

Cele două ministere își vor desemna reprezentanți ai secretariatelor generale și la nivel de directori generali, care se vor contacta reciproc în scopul coordonării activităților prevăzute în prezentul memorandum.

ARTICOLUL 6

Prima întâlnire a reprezentanților cu atribuții de coordonare a acestor activități va avea loc la Școala de Finanțe Publice Oradea, la începutul anului următor.

ARTICOLUL 7

Amendamentele la prezentul memorandum pot fi efectuate prin consimțământul scris al părților.

ARTICOLUL 8

Prezentul memorandum va crea cadrul corespunzător colaborării în domeniul ajutorului de stat, în conformitate cu prevederile Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate între România și Republica Ungară, întocmit la Timișoara la 16 septembrie 1996, urmând să intre în vigoare după îndeplinirea de către partea română a procedurilor interne necesare pentru aprobarea memorandumului și după comunicarea părții ungare a instrumentelor de aprobare a memorandumului.

Prezentul memorandum se încheie pe o perioadă de un an. Valabilitatea se prelungește de comun acord.

ARTICOLUL 9

Ministerul Economiei și Finanțelor al României este depozitarul prezentului memorandum.

După semnarea prezentului memorandum, fiecare dintre părți va primi copia parafată a acestuia, egal autentică cu originalul depozitat.

Prezentul memorandum a fost redactat în două exemplare originale în limbile română, engleză și maghiară, iar în caz de diferențe de interpretare, versiunea în limba engleză va prevala.

Pentru Ministerul Finanțelor al Republicii Ungare,

Janos Veres,
ministrul finanțelor

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind alocarea, pe anul 2008, a fondurilor
pentru realizarea Programului național de îmbunătățire
a calității mediului prin realizarea de spații verzi în localități

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2007 privind instituirea Programului național de îmbunătățire a calității mediului prin realizarea de spații verzi în localități, aprobată cu modificări prin Legea nr. 343/2007,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă alocarea din Fondul pentru mediu a sumei de maximum 60.000.000 lei, pentru derularea în anul 2008 a Programului național de îmbunătățire a calității mediului prin realizarea de spații verzi în localități, în limita sumelor prevăzute prin bugetul de venituri și cheltuieli al Administrației Fondului pentru Mediu.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Lucia Ana Varga,
 secretar de stat
 Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 23 ianuarie 2008.
 Nr. 70.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind finanțarea obiectivului de investiții „Extindere Palat Victoria”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu anul 2008, se va realiza finanțarea obiectivului de investiții „Extindere Palat Victoria”, conform programului de investiții aprobat potrivit legii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, pentru Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, care, în calitate de autoritate contractantă, va prelua și va derula proiectarea și execuția obiectivului de investiții, conform legislației în vigoare.

Art. 2. — (1) Cancelaria Primului-Ministru predă Secretariatului General al Guvernului indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extindere Palat Victoria”, aprobați prin Hotărârea Guvernului nr. 80/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extindere Palat Victoria”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007.

(2) Secretariatul General al Guvernului preia de la Cancelaria Primului-Ministru, pe bază de protocol de predare-primire, documentația privind etapele realizate pentru obiectivul de investiții „Extindere Palat Victoria”.

Art. 3. — (1) Sumele aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 și 902 bis din 31 decembrie 2007, în bugetul Cancelariei Primului-Ministru pe anul 2008 pentru obiectivul de investiții „Extindere Palat Victoria” se transferă în bugetul Secretariatului General al Guvernului pe anul 2008, cu aceeași destinație, în condițiile legii.

(2) Se autorizează Ministerul Economiei și Finanțelor să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările ce decurg din aplicarea prezentei hotărâri în structura bugetului de stat pe anul 2008 și în volumul și structura bugetului Cancelariei Primului-Ministru și ale bugetului Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin
 Secretarul general al Guvernului,
Ilie Gavril Bolojan
 Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 23 ianuarie 2008.
 Nr. 71.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind recunoaşterea Fundaţiei Universitare „Alma Mater”
ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Fundaţia Universitară „Alma Mater”, persoană juridică română de drept privat, fără scop patrimonial, cu sediul în municipiul Sibiu, str. Oituz nr. 31, judeţul Sibiu, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educaţiei, cercetării şi
 tineretului,

Zvetlana Preoteasa,
 secretar de stat

Ministrul economiei şi finanţelor,
Varujan Vosganian

Bucureşti, 23 ianuarie 2008.
 Nr. 72.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/1999
privind înfiinţarea Institutului Limbii Române

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 34/1999 privind înfiinţarea Institutului Limbii Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 27 ianuarie 1999, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Institutul Limbii Române se dotează cu un autoturism. Limita maximă pentru consumul lunar de carburanţi pentru autoturismul ce deserveşte Institutul Limbii Române este de 300 litri.”

2. La articolul 6, alineatul (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Numărul maxim de posturi al Institutului Limbii Române este de 15, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobate pentru unităţile din subordinea Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Tineretului finanţate din venituri proprii şi din subvenţii de la bugetul de stat. În numărul maxim de posturi nu sunt cuprinşi membrii consiliului de coordonare prevăzut la art. 4.”

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educaţiei, cercetării şi tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
 secretar de stat

Ministrul muncii, familiei şi egalităţii de şanse,
Paul Păcuraru

Ministrul economiei şi finanţelor,
Varujan Vosganian

Bucureşti, 23 ianuarie 2008.
 Nr. 74.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE
Nr. 66 din 22 ianuarie 2008

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 14 din 18 ianuarie 2008

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei de arbitraj

Având în vedere prevederile art. 298 alin. (4) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (1) pct. 28 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 557/2008 al secretarului general al Ministerului Sănătății Publice și nr. D.G. 304/2008 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății publice și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei de arbitraj, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Arbitrii desemnați în Comisia de arbitraj, precum și direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări

de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare al Comisiei de arbitraj

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Comisia de arbitraj, denumită în continuare *comisie*, este o instituție permanentă de arbitraj, fără personalitate juridică, independentă în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, organizată și funcționând în conformitate cu prezentul regulament, fiind condusă de un Consiliu de conducere.

(2) Sediul comisiei este în municipiul București, Calea Călărașilor nr. 248, bl. S19, sectorul 3.

Art. 2. — Comisia are competența de a soluționa litigiile dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale și casele de asigurări de sănătate, la solicitarea uneia dintre părți, în condițiile și potrivit procedurilor dreptului comun.

CAPITOLUL II

Atribuții

Art. 3. — (1) Principala atribuție a comisiei constă în organizarea și administrarea soluționării pe calea arbitrajului a unor litigii dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, pe de o parte, și casele de asigurări de sănătate, pe de altă parte, dacă părțile au încheiat în acest sens o convenție arbitrală scrisă.

(2) Organizarea și soluționarea litigiului arbitral sunt stabilite prin Regulamentul de soluționare a cauzelor arbitrale al comisiei.

Art. 4. — Comisia are următoarele atribuții:

a) la cererea părților, asigură organizarea arbitrajului;

b) elaborează modelul de convenție arbitrală și asigură difuzarea acestuia, pentru furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate;

c) dezbate în cadrul comisiei aspectele de drept deosebite ivite în practica arbitrală, precum și problematica generală a arbitrajului în sistemul de asigurări sociale de sănătate;

d) colaborează cu Ministerul Sănătății Publice, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Colegiul Medicilor din România (CMR), Colegiul Farmaciștilor din România (CFR) și Colegiul Medicilor Dentiști din România (CMDR) pentru desfășurarea unor acțiuni comune de promovare a arbitrajului în sistemul de asigurări sociale de sănătate;

e) ține evidența practicii arbitrale;

f) face propuneri privind îmbunătățirea organizării și desfășurării arbitrajului din sistemul de asigurări sociale de sănătate;

g) îndeplinește orice alte atribuții ce îi sunt conferite prin prezentul regulament și prin Regulamentul de soluționare a cauzelor arbitrale al comisiei.

CAPITOLUL III

Organizare și funcționare

Art. 5. — (1) Comisia de arbitraj este formată din câte un arbitru desemnat de fiecare parte și unul desemnat de Consiliul de conducere al comisiei dintr-o listă de arbitri atestați de Ministerul Sănătății Publice, pe baza unui examen desfășurat în condițiile și potrivit procedurilor stabilite printr-un regulament

aprobat prin ordinul ministrului sănătății publice și înregistrat la comisie.

(2) Pot fi arbitri persoanele care au studii medicale, economice ori studii juridice, îndeplinesc și celelalte condiții legale privind dobândirea calității de arbitru și nu sunt angajați ai niciuneia dintre părțile aflate în litigiu ori ai instituțiilor care au desemnat reprezentanți în Consiliul de conducere al comisiei.

Art. 6. — (1) Consiliul de conducere al comisiei este format dintr-un reprezentant al Ministerului Sănătății Publice numit prin ordin al ministrului sănătății publice, un reprezentant al CNAS numit prin ordin al președintelui CNAS, un reprezentant al CMR numit prin decizie a președintelui CMR, un reprezentant al CFR numit prin decizie a președintelui CFR și un reprezentant al CMDR numit prin decizie a președintelui CMDR.

(2) Consiliul de conducere al comisiei este compus dintr-un președinte, un vicepreședinte și 3 membri, aleși prin vot secret de către reprezentanții menționați la alin. (1).

(3) Consiliul de conducere ia hotărâri cu majoritatea absolută a membrilor ce îl compun.

(4) Consiliul de conducere are următoarele atribuții:

a) asigură conducerea generală a comisiei;

b) propune regulile de soluționare a cauzelor arbitrale, care se aprobă prin ordin al ministrului justiției și se completează cu prevederile Codului de procedură civilă;

c) propune, dacă este cazul, modificarea prezentului regulament;

d) stabilește atribuțiile comisiei;

e) numește președintele comisiei.

Art. 7. — (1) Comisia constituită potrivit art. 5 alin. (1) se compune dintr-un președinte și 2 membri arbitrali.

(2) Președintele comisiei asigură conducerea curentă a litigiului și exercită atribuțiile referitoare la organizarea și administrarea litigiului arbitral, prevăzute în Regulamentul de soluționare a cauzelor arbitrale.

(3) Pe lângă comisie funcționează un secretariat tehnic, a cărui componență este aprobată prin ordin al președintelui CNAS.

Art. 8. — (1) Soluționarea litigiului aparține exclusiv comisiei.

(2) În înțelesul prezentului regulament, *comisia* este totalitatea arbitrilor investiți de părți prin convenția arbitrală și în conformitate cu Regulamentul de soluționare a cauzelor arbitrale să soluționeze un litigiu determinat și să pronunțe o hotărâre definitivă.

Art. 9. — Ministerul Sănătății Publice, CNAS, CMR, CFR, CMDR, precum și Consiliul de conducere se vor abține ca, prin organizarea și administrarea arbitrajului, să intervină în soluționarea litigiului sau să influențeze în vreun fel comisia.

Art. 10. — Numirea arbitrilor într-un litigiu determinat și constituirea comisiei se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului de soluționare a cauzelor arbitrale.

CAPITOLUL IV

Resurse

Art. 11. — (1) CNAS va suporta cheltuielile legate de activitatea de organizare, desfășurare și soluționare a litigiilor, inclusiv de secretariat, precum și indemnizația de ședință pentru arbitri în cuantum de 15%, iar pentru membrii secretariatului tehnic indemnizația de ședință în cuantum de 10% din indemnizația președintelui CNAS.

(2) Cheltuielile reprezentând indemnizațiile de ședință pentru arbitri, precum și pentru secretariatul tehnic se suportă din sumele alocate pentru administrarea Fondului național unic pentru asigurări sociale de sănătate.

Art. 12. — CNAS va asigura spațiul și condițiile materiale corespunzătoare desfășurării activității comisiei.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 13. — Consiliul de conducere, comisia și secretariatul tehnic au obligația să asigure confidențialitatea arbitrajului potrivit Regulamentului de soluționare a cauzelor arbitrale.

Art. 14. — Părțile nu pot deroga de la prevederile prezentului regulament decât în limitele prevăzute de acesta.

Art. 15. — Secretariatul tehnic al comisiei va asigura comunicarea către cei interesați a prezentului regulament, a Regulamentului de soluționare a cauzelor arbitrale și a listei de arbitri.

Art. 16. — Până la organizarea comisiei, litigiile dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente și de dispozitive medicale și casele de asigurări de sănătate vor fi judecate de Comisia centrală de arbitraj, organizată conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 159426